

Kongen, hvoraf enhver enkelt Embedsmand bør være befalset, og der kan styrke den hele Administration — at netop det gjør det saa vigtigt, at Kongen udnævner Embedsmændene, og at denne Udnævnelse ogsaa virkelig faaer en sand Betydning, hvilket den faaer, naar Pensionsberettigelsen er knyttet dertil. Men paa den anden Side er det ogsaa vigtigt, at man, saa at sige, ikke tager Kongens Udnævnelse og Ordet „Statstjeneste“ leifærdigen, og derfor maa det ved Lov bestemmes, hvilke Embedsmand og Betjente ere af den Vigtighed, at det kan siges at være i Statens egen Interesse, at de blive ansatte som dens Tjenere, og at de fra det Øieblik af de blive betragtede saaledes, ogsaa faae den Sikkerhed, som er et væsentligt Moment til at gjøre Tjenesten for Staten til det, som den bør være, til en Dødsførelse i Medborgeres Tjeneste med Mod, Lyft og Iver.

Sag: Det er sandelig meget imod min Villie, at jeg atter idag seer mig nødt til at tage Ordet for under Forhandlingerne at forsvare en enkelt Embedsclasses Rettigheder. Der er bleven anført af den ærede Ordfører mod det under Nr. 2 stillede Endringsforslag, at disse almindelige Bestemmelser dog neppe kunne finde en rigtig Anvendelse under de nærværende Forhold, eller noget lignende, og han anførte navnlig som Exempel derpaa, at de ville kunne anvendes paa Reserveofficererne, som dog var en Klasse, der efter hans Mening ikke kunde have Afgang til Pension. Jeg troer nu rigtignok at dette er et saa aldeles aabent Spørgsmaal, at man hverken kan eller tør med Bestemthed sige, hvorvidt de skulle have Afgang til Pension eller ikke. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at naar den ærede Ordfører støtter sin Paastand derpaa, at Reserveofficererne ikke ere ansatte paa Livstid, saa er dette ogsaa Tilfældet med saa mange Andre af Statens Embedsmænd; vi kunne gaae lige op til Ministrene, der, som Erfaringen viser, heller ikke ansættes paa Livstid, men som man desuagtet ikke nægter Adkomst til Pension. Jeg skal endvidere tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at da Reserveofficeren, efter de hidtil gjældende Regler, ikke alene i Krigstid men ogsaa i Freds-

tid har særegne ualmindelige Forpligtelser, idet han i en meget lang Arrække skal vedblive at staae til Krigsbestyrelsens Disposition, og de andre Embedsmænd, som underkastes lignende Bestemmelser, endog faae under Navn af Bortpenge en forøget Pension, saa synes det kun lidet overensstemmende med Retfærdighed og Billighed at negte hiin, hvad man tilstaaer disse. Imidlertid er dette, som sagt, et aldeles aabent Spørgsmaal, der først igennem en fremtidig Lov kan finde sin Afgjørelse, og hvorom altsaa Ingen kan udtale Andet end en blot personlig Mening; men hvad den ærede Ordfører specielt angaaer, da kan jeg ei tilbageholde den Bemærkning, at hans Uttringer idag staae i en paafaldende Modstrid med hans og en stor Deel andre ærede Taleres Uttringer under Invalidelovens 2den Behandling, idet man der fristvæk hentastede den Paastand, at da Officersclasserne vare sikrede Pension, saa var der ingen som helst Grund til at give dem, som Invalider, en højere Livrente end de Menige; thi Alt dette skulde opnaaes ved Pensionsloven. Man gjenneførte den Gang denne Paastand ved alle Classer af Officerer og tog intet Hensyn til, hvad jeg ansøgte om Reserveofficererne, og naar jeg nu sammenligner denne Fremgangsmaade med den ærede Ordførers Uttringer idag, saa forekommer det mig, at man her med fuld Føie kan anvende et Udtryk, som ved andre Leiligheder er bleven anvendt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) nemlig, at der kun spilles Tjenderbold med disse Classers Rettigheder. Jeg tillader mig imidlertid at troe, at Reserveofficerernes Antal allerede er saa stort, at man ei ganske kan overse deres Tilværelse, men at det tverimod maa være af Vigtighed, at Lovgivningen behandler dem med samme Retfærdighed og Humanitet, som den behandler andre Embedsmænd.

Finansministeren: Med Hensyn til hvad den sidste ærede Taler anførte, troer jeg det hensigtsmæssigt at give nogle Oplysninger, som kunne tjene til Beroligelse for de Reserveofficerer, der for Tiden tjene i vor Armee. Jeg har nemlig antaget, at den ærede Ordførers Uttringer angik Reserveofficererne i Al-